

[Iver Poulsen.]

des kræfter, og der er ingen tvivl om, at en sådan efter kræfterne afpasset beskæftigelse ikke blot er til glæde for pensionisten, men også i høj grad tjener sundheden. Det, at en arbejdsindtægt ved siden af folke- og invalidepensionen bevirkede et nedslag i pensionen, har utvivlsomt i mange tilfælde stækket folke- og invalidepensionistens arbejdsglæde og arbejdslyst, og ikke mindst i en tid med overbeskæftigelse har samfundet hårdt brug for den arbejdsindsats, som ældre medborgere har kræfter til at yde, hvorfor det også må være i samfundets interesse at opmuntre pensionisterne til at yde denne indsats.

Noget tilsvarende gælder forslaget om, at man må have en større pensionsindtægt, før der sker nedslag i folkepensionen. Det vil stimulere interessen for opsparing gennem pensionsforsikringer eller livrenteor- dninger, og de mennesker, som selv ønsker at spare op til deres alderdom, får hermed en mere retfærdig behandling, end de har fået hidtil. Men vi finder det uheldigt, at de mennesker, som sparer op, f. eks. i egen virksomhed, fast ejendom eller anden formue, ikke må få samme påskønnelse for indsats og opsparing som de, der sparer op igennem pensionsforsikringer o. lign.; for opsparing i virksomhed, fast ejendom eller anden formue er da lige så samfundsgavn- lig og påskønnelsesværdig, som opsparing igennem pensionsforsikringer o. lign. er det.

Lovforslaget om forbedringer i enkerens kår kan vi absolut støtte, for ingen større ulykke kan vel ramme et hjem, end hvis forsørgeren falder bort, og det gælder naturligvis i særlig grad de mindre hjem, hvor ægtefællerne hjælper hinanden med at passe en virksomhed eller bedrift, som er basis for hjemmets opretholdelse. Enkeforsorgen er en social opgave, til hvis gode løsning vi meget gerne giver vor støtte.

I øvrigt må vi afvente resultatet af den udvalgsbehandling, som lovforslagene formentlig vil blive underkastet.

Ib Thyregod: Jeg vil gerne have lov til i tilslutning til det, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Søren Andersen, har sagt, at gøre nogle enkelte bemærkninger særlig om selvpensionisternes problemer,

som jeg har beskæftiget mig med gennem længere tid.

Jeg vil først nævne det, som også tidligere er blevet omtalt, at den prisudvikling, som har fundet sted under og efter krigen, i væsentlig grad har forringet kårene for denne befolkningsgruppe. For de personer, som før krigen har anbragt deres formue i nominelle værdier, obligationer, sparekasseindskud og bankindskud, eller som har tegnet pensionsforsikringer og livsforsikringer, svarer værdien af disse indskud i dag til mellem halvdelen og tredjedelen af den daværende værdi, målt i købekraft. Det er klart, at dette er af afgørende betydning for en meget stor befolkningsgruppe, nemlig alle dem, som har sparet op i tiden før krigen, under krigen og delvis også efter krigen. Det kunne være naturligt i årene under krigen, hvor vi alle var i samme situation, at sige, at nu ville man holde op igen, og der skete jo rent faktisk det, at pristalsreguleringen blev sat ud af spillet. Inflationen gik naturligvis også ud over selvpensionisterne og sparerne, men efter krigen, hvor inflationen fortsatte, fik de øvrige befolkningsgrupper kompensation for prisudviklingen under og efter krigen. Dels ved inflationen kort tid efter krigen, dels ved inflationen omkring Koreakrisen og endvidere ved den devaluering, som fandt sted lige efter krigen, skete der jo en forringelse af disse værdier, disse pensionsforsikringer o. s. v., som i høj grad har haft betydning for selvpensionisterne og sparerne.

Det sidste, der er sket af betydning for købekraften, var begivenhederne nu i foråret, som jo er omtalt så ofte, at jeg ikke skal gå nærmere ind derpå. Men jeg vil dog gerne nævne, at også ved denne lejlighed blev selvpensionisterne alene tilbage. Funktionærer, tjenestemænd og arbejdere fik lønstigninger, landbruget fik også begrænsede tilskud, men selvpensionisterne stod tilbage og havde ingen kompensation fået. Det var derfor med fuld ret, at den højtærede statsminister ved afslutningsdebatten her i folketinget nævnte selvpensionisterne og sagde, at her var et spørgsmål, som senere måtte tages op.

Der foreligger nu her et lovforslag om dette spørgsmål. Jeg vil gerne først nævne, at den selvpensionering, den opsparing,